

ἐκάλουν εἰς κρείττονα βίον. Ἡ τῆς ἀποκαταστάσεώς του χαρὰ οὐδεμίαν εἰς τὸν πόνον του ἐπέφερεν ὠφέλειαν καὶ ἀπέθανε κατὰ τὸ 21 ἔτος τῆς ἡλικίας του κατηφῆς καὶ σιωπηλὸς ἐν τινι δωματίῳ τοῦ Whitehall, μὴ θελήσας νὰ λάβῃ οὐδὲν μέρος εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ του Καρόλου Β'. δοθείσας πανηγύρεις.

Ἄπασα ἡ νῆσος τοῦ Γουάϊτ θέλει δοξάζει τὴν μνήμην τῆς πριγκηπίσσης Ἑλισάβετ!

Εἶδατε, κυρία, ἐξηκολούθησεν ἡ ἀξέρεστος τοῦ δεσμοφύλακος κόρη, τὰς ὠραίαις ἐκείνας σκηνὰς αἵτινες ὑφούνται ἐπὶ τοῦ λειμῶνος ὀπισθεν τοῦ πύργου; Μετὰ 8 ἡμέρας ὅλαι αἱ κυρίαὶ καὶ κύριοι τῆς νήσου θέλουσι συνέλθει πέραξ τῆς βασιλίσσης πρὸς πώλησιν διαφόρων τεχνουργημάτων ἐξόχου ἐργασίας, ἔργων τῶν πλουσιωτέρων κυριῶν τοῦ βασιλείου, ἅτινα μεταβληθέντα εἰς ἐμπορεύματα θέλουσι πωληθῇ πρὸς κατασκευὴν μνημείου ἀξίου τῆς βασιλείας, ἡ ἐλαφρὰ καὶ γλυκεῖα σκιά τῆς ὁποίας εἶναι ἡ ποίησις τῆς νήσου μας. Δύναται τις νὰ φαντασθῇ ὅπως χρυσὸς θὰ ἐπισωρευθῇ εἰς τὰς χεῖράς των! Πρὸ δύο ἐτῶν ἡ ἐκκλησία τοῦ Νιούπορτ κατηδαφίσθη, ἀλλ' ὁ πρίγκηψ Ἀλβέρτος ἔθεσε τὸν πρῶτον λίθον νέου ναοῦ παρ' ᾧ μετακομίσθη ἀκολουθῶς καὶ τὸ φέρετρον τῆς πριγκηπίσσης Ἑλισάβετ. Ἐκεῖ θέλει ἀνυψωθῇ καὶ τὸ μνημεῖον, ἡ δὲ βασίλισσα θέλει κατασκευάσει δι' ἰδίων ἐξόδων τὸ ἄγαλμα.

— αἰεὶ δὸν τὸ ἄγαλμα τοῦτο! τῇ εἶπον εἶναι ἡ ἀληθὲς εἰκὼν τῆς πριγκηπίσσης ὅταν εὐρέθη ἀποθαμένη λευκὴ καὶ ἀγνὴ ἐπὶ τῆς κλίνης της. Ἡ κεφαλὴ, ἰδανικῆς ὠραιότητος, ἀναπαύεται ἐπὶ τῆς ἀγ. Γραφῆς, οὐσης ἀνοικτῆς, ἡ κόμη της κατερχομένη ἐπὶ τοῦ τραχήλου, καλύπτει τὸν κόλπον καὶ βραχίονάς της, ἡ δὲ μορφή της ἀγνὴ καὶ θεία, ὡς ἀρμόζει ἐπὶ μνήματος. Τὸ ἄγαλμα τοῦτο εἶναι ἔργον τοῦ Μαροκέττη ἀρίστου ἰταλοῦ γλύπτου.

Ἐμείναμεν εἰσέτι στιγμὰς τινὰς σιωπηλαὶ ἐντὸς τοῦ μικροῦ ἐκείνου δωματίου, μάρτυρες τῆς ἀγγελικῆς ἐκείνης ἀγωνίας. Ἡ νύξ προῦχώρει καὶ ἔπρεπε ν' ἀναχωρήσω. Δὲν ἐτόλμησα νὰ προσφέρω χρήματα εἰς τὴν χάρισσαν ἐκείνην κόρην τὴν τόσον ποιητικὴν καὶ νοήμονα, ἀλλὰ τῇ ἐνεχείρισα ὠραῖον βιβλίον μεγάλου τινὸς ποιητοῦ γάλλου, ὅπερ κατὰ τύχην ἔφερον ἐντὸς τῆς ἀμάξης μου, ὡς ἐπίσης καὶ ἐν περιώμιον ὅπερ ἔφερον ἐπὶ τοῦ τραχήλου μου.

Ἀντηλλάξαμεν τελευταῖον ἀποχαιρετισμὸν,

οἱ δὲ ὀρμητικοὶ ἵπποι μου μ' ἐπανέφερον ταχέως εἰς Ρέινδ.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ Ι. ΚΑΡΙΝΤΑΒΑΣ.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑΙ.

ΧΑΡΙΚΛΗΣ

ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΡΧΑΙΩΝ ΕΛΛΗΝ. ΗΘΩΝ ΚΑΙ ΕΘΙΜΩΝ

ΥΠΟ

ΓΟΥΔΙΕΛΜΟΥ ΑΔΟΛΦΟΥ ΒΕΚΚΕΡ.

—

Μετάφρασις ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ

ΥΠΟ

ΑΡΙΣΤΟΜΕΝΟΥΣ ΣΤΑΥΡΙΔΟΥ.

—

Ἐκδίδεται δαπάναις καὶ πρὸς ὄφελος

Τοῦ ἐν Κυδωνίαις Ἀναγνωστηρίου

ΑΙ ΚΥΔΩΝΙΑΙ.

—

Ἐν Ἀθήναις, ἐκ τοῦ τυπογραφείου αἰ. Γλίσσου

—

ΤΙΜΑΤΑΙ, δραχ. 3 1/2

—

Ἀρτίως ἐξεδόθη ἡ ἀνωτέρω μετάφρασις ὑπὸ τοῦ εὐπαιδευτοῦ καὶ ἀξιολόγου νέου κ. Ἀριστομένους Σταυρίδου, διδάκτορος τῆς φιλοσοφίας καὶ φοιτητοῦ τῆς Ἰατρικῆς.

Ὁ κύριος Σταυρίδης ἀντὶ νὰ καταγίνη, ὡς ἡ πλειονότης τῶν πεπαιδευμένων, εἰς μεταφράσεις ξηρὰς ἀνουςίων συγγραμμάτων, κατέγεινεν εἰς τὴν ἀνωτέρω μετάφρασιν, ἥτις συνενοῖ ἐν ἑαυτῇ τὸ τερπνὸν καὶ διδακτικὸν συνάμα.

Καὶ τέρπει μὲν, διότι ὁ συγγραφεὺς ἔγραψεν αὐτὴν ἐν εἰδῇ ἐπαγωγῆς μυθιστορίας, διδάσκει δὲ, διότι ἐν αὐτῇ ὡς ἐν κατόπτρῳ δύναται ὁ ἀναγνώστης νὰ ἴδῃ ἐκτυλισσόμενον ἐνώπιόν του ἅπαντα τὸν ἀρχαῖον Ἑλληνικὸν βίον, πάντα τὰ ἥθη καὶ ἔθιμα τῶν προγόνων μας. Εἶναι αἰσχρὸς δι' ἡμᾶς τοὺς Ἑλληνας νὰ σπαταλῶμεν ὥρας εἰς ἀνάγνωσιν δηλητηριωδῶν μυθιστορημάτων καὶ νὰ μὴ ἐγκύπτωμεν ποσῶς εἰς τὴν

σπουδὴν τῶν ἀρχαίων ἐκείνων ἡθῶν τῶν ἐκπολιτιστῶν τῆς ὑψηλῆς, ὧν ἀπόγονοι τυγχάνοντες, ἐπαυρόμεθα.

Ἀντὶ δὲ νὰ ἐγκύψῃ τις εἰς τὴν ἀνάγνωσιν τῶν Ἑλλήνων συγγραφέων ἀπάντων, ἀρκεῖ νὰ διεξέλθῃ ἐπισταμένως τὸν «Χαρικλῆ» διὰ νὰ τεθῇ ἀμέσως ἐν γνῶσει καὶ τῶν ἐλαχίστων συγθετῶν τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων.

Ὁ διάσημος Γερμανὸς φιλόλογος, διεξέρχεται ἐν τῷ «Χαρικλῆ» τὰ περὶ φιλικῆς, ἐταιρικῆς τῆς Κορίνθου καὶ Ἀθηνῶν, δούλων, κολλυβιστῶν, ἀγορᾶς, Πειραιικοῦ ἐμπορίου, Τραπεζιτῶν, νεανικῶν ἐθίμων, καταστημάτων (τῶν σημερινῶν λεσχῶν ἢ καφεενείων), παιγνιδίων, στοιχημάτων, δικῶν, συμποσίων, αὐλητριδίων, χορευτῶν, ἀγωνιστῶν, αἰνιγμάτων, διαθηκῶν, θαλασσοπλοίας, ἐρώτων, ἰατρῶν, ταφῆς νεκρῶν, λουτρῶν, γάμων, ἐορτῶν, καὶ πάντων τῶν ἄλλων ἡθῶν καὶ ἐθίμων, μετὰ χάριτος ἀξίας τῆς γραφίδος αὐτοῦ.

Ἡ μετάφρασις τοῦ κυρίου Σταυρίδου εἶναι ἀνταξία τοῦ συγγράμματος, γλαφυρά, ἀπείριτος, λεῖα, καθαρεύουσα, ῥεεὶ ὡς διαυγῆς ῥύαξ. τέρπει μὲν συνεχῶς, οὐδέποτε ὁμῶς κουράζει τὸν ἀναγνώστην.

Ὁ μεταφραστὴς ἐπλούτισε τὸν «Χαρικλῆ» διὰ πολλῶν καὶ ποικίλων σημειώσεων ἀρχαίων συγγραφέων, ἐν οἷς ἀπαντῶνται τὰ ὑπὸ τοῦ Βέκερ ἐξιστορούμενα, καὶ ἄλλων παραβαλλουσῶν παροιμίας τινὰς ἀρχαίας καὶ σημερινὰς, ἐπεξηγούσας δὲ ἐνιαχοῦ καὶ τὰ ὑπὸ τοῦ συγγραφέως ἀναφερόμενα. Φαίνεται ὅτι ὁ κ. Σταυρίδης ἐνέκυψεν οὐκ ὀλίγον εἰς τὴν τῶν ἀρχαίων συγγραφέων μελέτην, αἱ δὲ σημειώσεις του αὐταὶ προδίδουσιν ἄνδρα φιλολογικῶς λίαν διακεκοσμημένον.

Ὁ «Χαρικλῆς» ὑφ' ὅλας τὰς ἐπόψεις εἶναι βιβλίον ἄξιον νὰ ἀποκτηθῇ ὑπὸ παντὸς φιλομούσου, βιβλίον δυνάμενον νὰ κοσμήσῃ πᾶσαν βιβλιοθήκην. Ἀλλ' ἀνεξαρτήτως τῶν προειρημένων, οἱ ἀγοράζοντες τὸν «Χαρικλῆ» τελοῦσιν ἀγαθοεργίαν, διότι συνεισφέρουσιν οὕτως εἰς τὴν διατήρησιν τοῦ ἐν Κυδωνίαις Ἀναγνωστηρίου, ἀναλώμασι καὶ πρὸς ὄφελος οὐ τινος ἐξεδόθη. Καὶ ἀγαθοεργίαν νομίζομεν ἡμεῖς τὴν ἐν τῇ δούλῃ Ἑλλάδι ὑπόθαλψιν τῆς παιδείας.

Συγχαίρομενοι ἀπὸ καρδίας τὸν ἀξιότιμον ἡμῶν φίλον, συμβουλεύομεν αὐτὸν νὰ καταγίνῃ καὶ εἰς ἄλλας τοιοῦτου εἶδους μεταφράσεις, πλουτιζούσας τὴν Νεοελληνικὴν ἡμῶν φιλολο-

γίαν καὶ οὐκ ὀλίγην ὑπισχνουμένης τὴν ἐθνικὴν ὠφέλειαν.

Ἀθήνησι, τῇ 10 δεκεμβρίου 1871.

Σ. Α. ΑΙΒΛΕΗΝΟΠΟΥΛΟΣ.

ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ

ΤΩΝ

ΕΙΣ ΓΑΛΛΙΑΝ ΜΕΤΑΒΑΝΤΩΝ

ΕΛΛΗΝΩΝ ΕΘΕΛΟΝΤΩΝ

ὑπὸ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ Φ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ

ἐπιλοχίου τοῦ πεζικοῦ.

Ἐκδιδόμενα μετὰ φιλοτιμῶν δαπάνῃ

ΧΡΗΣΤΟΥ ΜΕΝΤΖΕΛΟΠΟΥΛΟΥ

λοχίου τοῦ ἵππικοῦ.

(Ἀμφοτέρων ὡς ἐθελοντῶν ὑπηρετησάντων).

Ἐν Ἀθήναις. Ἐκ τοῦ τυπογρ. Ν. Πάσσαρη.

Τιμᾶται δραχ. 2,50.

Ἐχομεν ὑπ' ὄψιν τερπνὸν συγγραμμάτιον τοῦ ἐπιλοχίου καὶ τέως συναδέλφου μας κ. Ἀλ. Φ. Ἀλεξάνδρου, ἐπιγραφόμενον Ἀπομνημονεύματα τῶν εἰς Γαλλίαν μεταβάντων Ἑλλήνων ἐθελοντῶν κατὰ τὸν Γαλλογερμανικὸν πόλεμον τοῦ 1870 καὶ εἰς τὸ Α'. σύνταγμα τῶν ἐλευθέρων σκοπευτῶν τῶν Παρισίων ὑπηρετησάντων». Ἐν τῇ ἀναγνώσει τοῦ βιβλιαρίου τούτου συνεκινήθημεν σφόδρα, ὡς θὰ συγκινήθῃ καὶ πᾶς οἷοςδήποτε Ἕλληνας ὅστις ἀναγνώσῃ αὐτό. Συγκίνησις καὶ ἐθνικὴ ὑπερηφάνεια μᾶς κατέλαβεν ἐν τῇ ἀναγνώσει του καὶ εὐχαριστοῦμεν ἀπὸ καρδίας τὸν εὐπαιδευτὸν κ. Ἀλεξάνδρου, ὅστις ἐνεχάραξεν ἀνεξαιδέτως διὰ τοῦ φυλλαδίου του ἐν μυροβόλον καὶ ἀπαστράπτον ἐπεισόδιον τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν ἱστορίας. Ἡ γλαφυρότης, τὸ ὕψος, ἡ λεπτομέρεια, ἡ ἀκρίβεια, αἱ ζωηραὶ καὶ φυσικώταται περιγραφικαὶ εἰκόνες, κοσμοῦσι τὰ ἀπομνημονεύματα τοῦ Κ. Ἀλεξάνδρου. Ὁ ἐθνικὸς ἡμῶν στρατὸς εἶναι εὐτυχῆς κεκτημένος τοιοῦτους ὑπαξιωματικούς· καὶ ἐν τούτοις τυχοδιώκεται τινὲς τοὺς μισοῦσι, τοὺς καταδιώκουσι, τοὺς περιφρονοῦσι! Καὶ ἐν ταύταις οἱ